

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa B. B.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Skarbu Państwa
o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2008 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 25 marca 2008 r., sygn.
akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 marca 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki. W uzasadnieniu wskazał, że wniesiona skarga nie zawiera elementu konstrukcyjnego w postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W zażaleniu skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto, w uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. post. SN z 25 maja 2007 r., I CZ 65/07, post. SN z 29 września 2006 r., I CSK 304/06). Skarżąca nie zamieściła tymczasem w skardze kasacyjnej uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania może być ograniczone do wskazania, że zachodzi potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości, bez jednoczesnego powołania w czym skarżący upatruje takiej potrzeby. Nie można natomiast uzasadnienia tego poszukiwać w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych. Ustawodawca wyraźnie odróżnia w treści art. 398⁴ § 1 k.p.c. obowiązek przytoczenia podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienia od wskazania wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skargi kasacyjnej i jego uzasadnienia. Wynika to z całkiem odrębnych funkcji pełnionych przez te elementy skargi. Nie jest więc dopuszczalne utożsamianie tych elementów konstrukcyjnych. Ponadto wymaganie w postaci należytego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ma zasadnicze znaczenie z punktu widzenia przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Tymczasem skarżąca ograniczyła się do stwierdzenia, że zachodzi potrzeba wykładni art. 415 k.c. i art. 77 ust. 1 Konstytucji RP „w sytuacji nowej regulacji wprowadzonej ustawą z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej”. Sformułowanie to nie może być uznane za należyte uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarga kasacyjna niezawierająca któregokolwiek z elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dotknięta jest nieusuwalnym brakiem skutkującym jej odrzuceniem w myśl art. 398⁶ k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powódki jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).